

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 7 juni 2005 als bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet in de klacht met zaaknummer 56.2004 van:

[],
wonende te [],
klaagster,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde,
gemachtigde [].

Verloop van de procedure

Bij brief van 17 februari 2004 heeft klaagster een klacht ingediend tegen beklagden, hierna de gerechtsdeurwaarders.

Bij brief van 25 februari 2004 heeft [] namens de gerechtsdeurwaarders op de klacht gereageerd.

De klacht is behandeld ter zitting van 19 april 2005 alwaar klager en de gemachtigde van de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is nader bepaald op 7 juni 2005.

1. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden.

- a) Een op het kantoor van de gerechtsdeurwaarder werkzame kandidaat-gerechtsdeurwaarder heeft op 22 juli 2003 een door de gemeente [] ten laste van [] (zuster van klaagster) uitgevaardigd dwangbevel aan haar in persoon betekend op het adres [] te [].
- b) Bij exploit van 24 december 2003 heeft een andere op het kantore van de gerechtsdeurwaarder werkzame kandidaat-gerechtsdeurwaarder ten laste van [] (klaagster) beslag gelegd op een aan haar in eigendom toebehorende onroerende zaakstaande en gelegen te [] aan de [].

- c) Het beslag is op 29 december 2003 overbetekend aan klagster en aan beide hypotheekhouders, de Rabobankhypotheek en de coöperatieve Rabobank [].
- d) Op 30 december 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder het beslag doorgehaald. Op 5 januari 2004 heeft zij daarvan kennis gegeven aan de hypotheekhouders.
- e) Bij brief van 5 januari 2004 heeft de gerechtsdeurwaarder klagster medegedeeld dat er ten onrechte beslag was gelegd op het woonhuis van klagster en dat uit contact met de bank was gebleken dat de bank de stukken van het beslag niet goed had gelezen en dat daarom de rekeningen van klagster waren geblokkeerd.
- f) Op 9 januari 2004 heeft de Rabobank de blokkade op klagsters rekeningen opgeheven.

2. De klacht

1. Naar de Kamer begrijpt verwijt klagster de gerechtsdeurwaarder dat er beslag is gelegd ten laste van een verkeerd persoon hetgeen getuigt van slordigheid en onverschilligheid. Alvorens tot een dergelijke maatregel over te gaan hoort men zeker te zijn van zijn zaak.
2. Daarnaast verwijt klagster de gerechtsdeurwaarder dat zij de bank niet tijdig van het doorhalen van het beslag op de hoogte heeft gesteld waardoor de als gevolg van het onterechte beslag geblokkeerde bankrekeningen eerst op 9 januari 2004 werden vrijgegeven.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft erkend dat het beslag ten onrechte is gelegd. Voor het overige heeft de gerechtsdeurwaarder de klacht bestreden. Voor zover nodig wordt dit verweer hierna besproken.

4. Beoordeling van de klacht.

4.1 Ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht heeft de gerechtsdeurwaarder erkend dat abusievelijk beslag is gelegd ten laste van klagster. De fout is ontstaan doordat de voorletters van klagster en de beslagdebiteur, beiden woonachtig op hetzelfde adres, zijn verwisseld. Naar het oordeel van de Kamer mag van een gerechtsdeurwaarder bij het nemen van een executiemaatregel meer zorgvuldigheid worden verlangd dan hier is gebleken. Het leggen van beslag is immers een ingrijpende maatregel waarbij de beschikkingsmacht van een beslagdebiteur wordt geblokkeerd. Dit klachtonderdeel is dan ook terecht voorgesteld.

4.2 Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel is de Kamer gebleken dat de bank uit het exploit van betekening de conclusie heeft getrokken dat het een derdenbeslag betrof. Deze onjuiste interpretatie van de bank -waarvan de gerechtsdeurwaarder eerst op 5 januari 2004 kennis heeft gekregen- kan de gerechtsdeurwaarder niet worden tegengeworpen. Dat de bank niet dadelijk op 30 december 2003 maar op 5 januari 2004 is ingelicht over de opheffing van het beslag, leidt, de tussenliggende vrije dagen in aanmerking genomen, evenmin tot een tuchtrechtelijk verwijt. De gerechtsdeurwaarder heeft onweersproken gesteld dat zij dadelijk op 5 januari 2004 contact heeft opgenomen met de bank en dat haar is toegezegd dat de rekeningen direct zouden worden vrijgegeven. Er is geen grond om aan te nemen dat het de gerechtsdeurwaarder is te verwijten dat het toen nog tot 9 januari 2004 heeft geduurd voordat aan die toezegging uitvoering is gegeven.

5. De klacht dient derhalve deels gegrond en deels ongegrond te worden verklaard. De Kamer ziet geen aanleiding tot het opleggen van een maatregel over te gaan zodat wordt beslist als volgt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart klachtonderdeel 1 gegrond;
- laat het opleggen van een maatregel achterwege;
- verklaart klachtonderdeel 2 ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S.G Ellerbroek, voorzitter, mr. W.A.H. Melissen en mr. A.C.J.J.M. Seuren, (plaatsvervangend) leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 7 juni 2005 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Coll.:

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.